

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er jo lidt ked af at måtte skuffe hr. Poul Qvist Jørgensen, men Socialdemokratiet har altså ikke længere førstefødsret hverken til regering eller til parlamentarisk flertal.

Alle de initiativer, vi har igangsat på kulturrens område, har et politisk flertal i det her Folketing. Det er demokrati, så det batter. Der er ikke et eneste forslag, som jeg har fremsat, som ikke har flertal bag sig i det danske Folketing og dermed så også har baggrund i et flertal i den danske befolkning. Se, det er demokrati i allerhøjeste potens.

Regeringen vil gerne tilstræbe for kontinuitets skyld, for breddens skyld, at vi får så brede aftaler som overhovedet muligt, men udgangspunktet er, at alt det, jeg har foreslået, er der flertal for, og det kan gennemføres, og det vil blive gennemført.

Med hensyn til den nye struktur vil den blive fastholdt. Det er en revolution, det skaber gennemsigtighed, det giver flere penge til kunstnerne, det giver en direkte forbindelse ud til kunstnerne og mere kvalitetsorientering og nyorientering af hele kunststøtten, et projekt, som vi forventer os utrolig meget af.

Men diskussionen om, hvilke personer der sidder og vurderer projekterne, skal jo ikke overskygge diskussionen om, at vi laver en revolution på strukturområdet, vores største nyskabning på Kulturministeriets område siden 1961, så derfor vil vi meget gerne diskutere det. Jeg har jo ikke personlige venner, som jeg vil sætte i de råd og nævn, og det tror jeg heller ikke min regeringspartner har. Meningen er, at vi vil udnævne kvalificerede folk, som skal rådgive os i Folketinget og i regeringen og være med til at fordele de penge videre.

I alle de råd og nævn, vi udnævner medlemmer til, vil der være en udenlandsk repræsentation. Det er også et nybrud og en nyorientering, så vi får noget mere luft under vingerne, får udvidet vores horisont, så det ikke kun er i lille Danmark, vi henter folk.

Tak for tilsagnet fra fru Jytte Andersen og hr. Ole Sohn om at gå ind i forhandlingerne, og kort vil jeg sige til fru Jytte Andersen, at vi er i julegavehumør i regeringen. De ekstra penge, vi har fundet til kulturen, er bl.a. kommet ind ved fradragsordningen og legatordningen. Det bliver ikke finansieret af Kulturministeriets budget, men af finansministerens kasse. Så det er ekstra penge til kulturen, vi har skaffet.

Formanden:

Fru Jytte Andersen og hr. Poul Qvist Jørgensen har bedt om korte bemærkninger. Det bliver de to sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Ja, ekstra og ekstra. Altså der er jo sådan set sparet de der hundrede nogle og tres millioner kroner på Kulturministeriets område, så helt ekstra er det vel strengt taget ikke.

Det er jo ikke sådan, at den tidligere regering har fået vedtaget noget her i Folketinget, der ikke har haft flertal. Altså hvad er det for en måde at argumentere på? At det skulle være udtryk for demokrati. Altså det, vi taler om omkring kulturpolitikken, er, som ministeren har udtrykt i et eller andet interview, jeg kan ikke huske hvor, at Det Konservative Folkeparti har været med til 95 pct. af kulturlovgivningen. Er det ikke sandt? Det er sandt! 95 pct. af kulturlovgivningen har der været brede politiske forlig om.

Det er en tradition, som jeg på Socialdemokratiets vegne meget gerne ser bliver videreført, men sådan, som det tegner lige nu, ser det faktisk ikke ud, som om ministeren mener det helt alvorligt med de brede forlig, bortset fra nu lige det her med kunststøtten, ellers så har ministeren jo hentet sit flertal hjem, før man overhovedet er gået i pressen, og jeg må sige, at det forekommer mig ikke at være et udtryk for et særligt demokratisk sindelag.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

I forlængelse heraf kunne man jo stille det spørgsmål til ministeren, om man kunne forestille sig, at ministeren i stedet for den udbredte anvendelse i sit indlæg af demokrati, jeg tror oven i købet, at der blev sagt ægte demokrati for fuld udblæsning, anvendte det rette ord.

Jeg tror, at det rette ord er fletalsdiktatur, og det er i hvert fald en nyskabelse i dansk parlamentarisme, en nyskabelse, som jeg synes er meget betænkelig.

Et eksempel på det får vi jo om lidt anledning til at tale mere om, nemlig om biblioteksafgiften, så derfor vil jeg ikke tage hul på den debat nu, men bare minde om, at der synes jeg, at ordet diktatur er mere dækkende end noget som helst om demokrati for fuld udblæsning, hvad enten det drejer sig om Folketinget eller de implicere-